VI Niedziela okresu zwykłego (A)

Tekst Ewangelii (*Mt* 5,17-37): Nie sądźcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić. Zaprawdę. bowiem powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie zmieni się w Prawie, aż się wszystko spełni. Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań, choćby najmniejszych, i uczyłby tak ludzi, ten będzie najmniejszy w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim. Bo powiadam wam: Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego.

Słyszeliście, że powiedziano przodkom: Nie zabijaj!; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega sądowi. A Ja wam powiadam: Każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi. A kto by rzekł swemu bratu: Raka, podlega Wysokiej Radzie. A kto by mu rzekł: "Bezbożniku", podlega karze piekła ognistego. Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim! Potem przyjdź i dar swój ofiaruj! Pogódź się ze swoim przeciwnikiem szybko, dopóki jesteś z nim w drodze, by cię przeciwnik nie podał sędziemu, a sędzia dozorcy, i aby nie wtrącono cię do więzienia. Zaprawdę, powiadam ci: nie wyjdziesz stamtąd, aż zwrócisz ostatni grosz».

Słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż! A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa. Jeśli więc prawe twoje oko jest ci powodem do grzechu, wyłup je i odrzuć od siebie. Lepiej bowiem jest dla ciebie, gdy zginie jeden z twoich członków, niż żeby całe twoje ciało miało być wrzucone do piekła. I jeśli prawa twoja ręka jest ci powodem do grzechu, odetnij ją i odrzuć od siebie. Lepiej bowiem jest dla ciebie, gdy zginie jeden z twoich członków, niż żeby całe twoje ciało miało iść do piekła. Powiedziano też: Jeśli kto chce oddalić swoją żonę, niech jej da list rozwodowy. A ja wam powiadam: Każdy, kto oddala swoją żonę - poza wypadkiem nierządu - naraża ją na cudzołóstwo; a kto by oddaloną wziął za żonę, dopuszcza się cudzołóstwa».

Słyszeliście również, że powiedziano przodkom: Nie będziesz fałszywie przysięgał, lecz dotrzymasz Panu swej przysięgi. A Ja wam powiadam: Wcale nie przysięgajcie, ani na niebo, bo jest tronem Bożym; ani na ziemię, bo jest podnóżkiem stóp Jego; ani na Jerozolimę, bo jest miastem wielkiego Króla. Ani na swoją głowę nie przysięgaj, bo nie możesz nawet jednego włosa uczynić białym albo czarnym. Niech wasza mowa będzie: Tak, tak; nie, nie. A co nadto jest, od Złego pochodzi».

«Nie s?d?cie, ?e przyszed?em znie?? Prawo albo Proroków»

Pe. Givanildo dos SANTOS Ferreira
(Brasilia, Brazylia)

Dzisiaj, Jezus mówi: «Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić» (Mt 5,17). Co to jest prawo? Kim są prorocy? Przez Prawo i Proroków rozumie się dwa różne zestawy ksiąg Starego Testamentu. Prawo odnosi się do pism przypisanych Mojżeszowi; Prorocy, jak sama nazwa wskazuje, są pisma proroków i literatura mądrości.

W dzisiejszej Ewangelii Jezus odnosi się do tego, co uważamy za podsumowanie kodeksu moralnego Starego Testamentu: przykazania Prawa Bożego. Według Jezusa, Prawo nie polega na wyłącznie zewnętrznych zasadach. Nie. Prawo nie jest założeniem, które przyszło z zewnątrz. Wręcz przeciwnie. W rzeczywistości Prawo Boże odpowiada ideału doskonałości, który znajduje się w sercu każdego człowieka. To dlatego kto spełnia przykazania nie tylko czuje się spełniony w swych ludzkich aspiracjach, ale osiąga też doskonałość chrześcijaństwa, lub, według słów Jezusa, osiąga doskonałość królestwa Bożego: «kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim» (Mt 05,19).

«Bo powiadam wam» (Mt 05,22). Zgodność z prawem nie wynika z pisma, “litera bowiem zabija, Duch zaś ożywia” (2 Kor 3,06). To właśnie w tym sensie Jezus stara się być autorytetem w interpretacji Prawa zgodnie z jego autentycznym duchem. W interpretacji Jezusa, Prawo jest rozszerzane aż do ostatnich konsekwencji: szacunek dla życia jest związany ze zwalczaniem nienawiści, zemsty i ataku; czystość ciała przechodzi przez wierność i nierozerwalność, prawda danego słowa przechodzi przez szacunek do przymierzy. Wypełniając Prawo, Jezus «ujawnia w pełni człowieka człowiekowi, i zarazem jasno pokazuje mu jego najwyższe powołanie» (Sobór Watykański II).

Przykład Jezusa zaprasza nas do tej doskonałości życia chrześcijańskiego, w której czyny następują po słowach.